



**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 24 października 2013 r.

DOLiS/DEC-1122/13/70171,70174

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267) oraz art. 12 pkt 2, art. 22 oraz art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana Ł.K., reprezentowanego przez Pana P.P., dotyczącej nieprawidłowości w procesie przetwarzania jego danych osobowych przez A. S.A.,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana Ł.K., zwanego dalej Skarżącym, reprezentowanego przez Pana P.P., zwanego dalej Pełnomocnikiem, dotycząca nieprawidłowości w procesie przetwarzania jego danych osobowych przez A. S.A., zwaną dalej Spółką. W treści skargi Pełnomocnik Skarżącego poinformował, że cyt.: „W roku [...] A. S.A. (...) prowadziło postępowanie szkodowe zarejestrowane pod numerem [...], którego przedmiotem było rozpatrzenie wniosku Pana Ł.K. o wypłatę odszkodowania tytułem odbytego przez niego leczenia szpitalnego. Podstawą roszczenia (...) były warunki umowy ubezpieczenia (...) Po zakończeniu postępowania (...) Towarzystwo (...) nie zwróciło dokumentacji medycznej należącej do Pana Ł.K. Z okoliczności towarzyszących (Towarzystwo przesłało w/w dokumentację medyczną należąca do osoby trzeciej, którą ten zwrócił tej osobie) jednoznacznie wynika, że Towarzystwo mogło udostępnić jego dane osobie nieupoważnionej (...)”. Po wezwaniu do wskazania rodzaju żądanych działań Pełnomocnik Skarżącego wskazał, iż wnosi on o cyt.: „(...) wydanie przez Generalnego Inspektora decyzji, o której mowa w art. 18 ust. 1 ustawy o ochronie danych oraz o ewentualne podjęcie innych działań, do których wskazany organ jest uprawniony (ale też zobowiązany) mocą stosownych przepisów wskazanego aktu normatywnego (vide: art. 19 oraz art. 19a)”.

W toku postępowania przeprowadzonego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujący stan faktyczny.

1. Spółka przetwarza dane osobowe Skarżącego w celu realizacji umowy ubezpieczenia o nr [...]. Dane osobowe Skarżącego przetwarzane są w zbiorze o nazwie „Rejestr danych osobowych przetwarzanych przez spółkę A. S.A. w związku z zawieraniem umów ubezpieczenia na życie” oraz „Rejestr danych osobowych przetwarzanych przez spółkę A. S.A. w związku z roszczeniami związanymi z zawieraniem umów ubezpieczenia na życie”
2. Z tytułu ww. umowy Skarżący dokonał zgłoszenia roszczenia nr [...] w związku z odbytym przez niego leczeniem szpitalnym.
3. Po rozpatrzeniu zgłoszenia Skarżącego Spółka odmówiła uznania jego roszczenia i wraz z pismem informującym zwróciła mu również dokumentację medyczną należącą do innej osoby.
4. Jak wskazała Spółka w swoich wyjaśnieniach przed Generalnym Inspektorem, ustosunkowując się do zarzutów wskazanych w skardze, cyt.: „(...) w wyniku błędu pracownika do Skarżącego, oprócz informacji o odmowie uznania roszczenia (...) przesłaliśmy [Spółka] dokumentację medyczną innego Klienta Towarzystwa. Po wskazaniu przez Skarżącego na powyższą okoliczność, Towarzystwo przesłało do Skarżącego przeprosiny za powstałą pomyłkę oraz wyjaśnienia wskazujące jednoznacznie, że pomimo ww. błędu dokumentacja medyczna Skarżącego nie została udostępniona jakiegokolwiek osobie trzeciej. (...) Dokumentację medyczną Skarżącego Towarzystwo przesłało na jego adres w dniu [...]. W związku z zaistniałą sytuacją Skarżący wystąpił kilkakrotnie do Towarzystwa z roszczeniem o finansowe zadośćuczynienie, pomimo wyjaśnień, iż w procesie obsługi nie doszło do ujawnienia jego danych osobowych, a tym samym do wyrządzenia szkody”.
5. Jednocześnie Spółka powiadomiła, że po uzyskaniu informacji o popełnionym błędzie poinformowała oraz przeprosiła osobę, której dane zostały udostępnione o zaistniałej sytuacji, zaś osoba ta nie zgłosiła względem Spółki żadnych zastrzeżeń.
6. W związku z zaistniałą sytuacją Spółka podkreśliła, iż cyt.: „(...) Towarzystwo przeprowadziło przegląd istniejących procedur, dotyczących ochrony danych osobowych w sprawach roszczeń. W jego wyniku wprowadziliśmy [Spółka] dodatkowe kontrole polegające na dwustopniowej autoryzacji niestandardowej korespondencji do Klientów Towarzystwa, wysyłanej wraz z załącznikami, tak aby podobna sytuacja nigdy więcej nie miała miejsca. Wszyscy pracownicy Działu Obsługi Roszczeń, prowadzący postępowania w zakresie ubezpieczeń na życie, przeszli dodatkowe, ponowne szkolenie z zakresu ochrony danych osobowych, ze szczególnym uwzględnieniem ochrony danych wrażliwych”.

Mając na uwadze powyższe, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Na wstępie należy zaznaczyć, że materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie daje podstawy do przyjęcia, iż opisany przez Skarżącego przypadek udostępnienia jego danych osobowych na

rzecz osoby nieupoważnionej zaistniał rzeczywiście. Udostępnione dane osobowe nie były danymi Skarżącego ani osoby, której byłby on pełnomocnikiem w rozumieniu art. 32 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267) – dalej Kpa. Zatem ocena legalności tego procesu przetwarzania danych mogłaby mieć miejsce tylko po złożeniu skargi przez osobę, której dane zostały udostępnione.

Odnosząc się do zarzutu Skarżącego dotyczącego udostępnienia jego danych osobowych na rzecz osób nieupoważnionych podkreślić należy, że z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie nie wynika, aby doszło do przedmiotowego udostępnienia. Spółka jednoznacznie wskazała w złożonych wyjaśnieniach, że nieudostępniła danych osobowych Skarżącego na rzecz osób nieupoważnionych. Ponadto Spółka poinformowała, że przeprowadziła przegląd istniejących procedur polegających na dwustopniowej autoryzacji niestandardowej korespondencji.

Aktualnie dane Skarżącego są przetwarzane w celach realizacji umowy i brak jest podstaw do uznania, iż są one udostępniane osobom nieupoważnionym.

Ponadto odnosząc się do żądania Skarżącego w zakresie realizacji uprawnień organu wynikających z art. 19 ustawy o ochronie danych osobowych polegających na skierowaniu przez Generalnego Inspektora zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa do właściwego miejscowo organu powołanego do ścigania przestępstw, wskazać należy, że strona może domagać się od Generalnego Inspektora w administracyjnych formach postępowania wyłącznie podjęcia działań określonych w ww. art. 18 ust. 1 ustawy oraz może składać tylko takie wnioski, które mogą być rozpatrzone przez wydanie decyzji administracyjnej. Tymczasem ustawa nie daje temu organowi uprawnień do kończenia prowadzonego postępowania poprzez skierowanie w formie decyzji administracyjnej zawiadomienia do organów ścigania o popełnieniu przestępstwa. Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 19 listopada 2001 r. (sygn. akt II SA 2702/00): „osoba dochodząca ochrony swych praw w trybie ustawy o ochronie danych osobowych nie jest podmiotem postępowania obliczonego na wydanie decyzji o zawiadomieniu stosownego organu o przestępstwie w zakresie przetwarzania danych osobowych i nie może się tego domagać od GIODO w administracyjno – prawnych formach tego postępowania. Przepis art. 19 ustawy nie daje bowiem stronie roszczenia w tym względzie”. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 13 listopada 2009 r. (sygn. akt II SA/Wa 612/2009) orzekł: „Skierowane przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa następuje poprzez wystąpienie do organu właściwego do wszczęcia postępowania karnego w danej sprawie, a ponadto jako należące do kompetencji organu realizowane jest z urzędu, a nie na wniosek osób zainteresowanych”. Jednocześnie zaznaczyć należy, że Skarżący może samodzielnie złożyć stosownej treści zawiadomienie do właściwych organów ścigania.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, że jeżeli w opinii Skarżącego Spółka poprzez swoje działania naruszyła jego dobra osobiste, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, które pozostają pod ochroną prawa cywilnego niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach, Skarżący ma prawo wniesienia powództwa cywilnego do właściwego miejscowo sądu powszechnego o zadośćuczynienie za doznane krzywdy. W tym zakresie zastosowanie mają także przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 1964 r. nr 43 poz. 296 z późn. zm.).

Stosownie do art. 18 ust. 1 ustawy Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej w drodze decyzji administracyjnej nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem. W niniejszej sprawie nie doszło do udostępnienia danych osobowych Skarżącego na rzecz osób nieupoważnionych, zaś Spółka przetwarza dane osobowe Skarżącego w oparciu o zawartą nim umowę ubezpieczeniową, dlatego nie jest możliwe przywrócenie stanu zgodnego z prawem przez wydanie przez GODO jednego z nakazów określonych w art. 18 ust. 1 ww. ustawy. Wobec powyższego należy odmówić uwzględnienia wniosku Skarżącego.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro GODO, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).